

POSUDEK

na bakalářskou práci Anežky Sosnové: Sídliště s kulturou nálevkovitých pohárů v Líbeznicích – A funnel beaker settlement at Líbeznice. 80 stran textu s literaturou, 8 tabulek, 40 obrázků, Praha 2012, Univerzita Karlova.

Materiál ze sídlišť kultury nálevkovitých pohárů je v současné době publikačně uchopen velmi nerovnoměrně. Zatímco pro starší období, reprezentované baalberským a sířemským stupněm předmětné kultury, existuje celá řada kvalitních a podrobně zpracovaných souborů (namátkou jmenujme Kutnou Horu – Cimburk, Benátky, Makotřasy, Mirošovice), omezuje se publikace salzmündských lokalit na několik menších výzkumů (Praha-Lysolaje, Praha-Ďáblice), přičemž stěžejní kolekce rozhodně nejsou literárně zpřístupněny vyčerpávajícím způsobem (Praha-Dejvice-poloha Baba, Mužský-Hrada). K tomto kontextu je tedy třeba vidět bakalářskou práci Anežky Sosnové, zaměřenou právě na zpracování keramiky ze sídliště salzmündského stupně nálevkovitých pohárů v Líbeznicích, zkoumaného Janem Turkem v letech 2008 až 2009.

V průběhu záchranného archeologického výzkumu v trase silničního obchvatu vedeného okolo obce bylo zachyceno řádově několik desítek objektů nálevkovitých pohárů, stav jejich laboratorního a technického zpracování však nedovolil kompletní zpracování, proto si autorka za základ práce vybrala prostorově relativně uzavřený celek 16 rozměrnějších jam, situovaných v severněji položené části obchvatu. Vlastnímu zpracování líbeznického materiálu předchází několik kapitol věnovaných stavu bádání o starším (a středním) eneolitu v Čechách, ve kterých autorka prokázala znalost problematiky spojené se studiem nálevkovitých pohárů, přičemž získané vědomosti odpovídajícím způsobem aplikovala na nálezy z diskutované lokality. Pasáž je doplněna rovněž o komentovaný soupis památek nálevkovitých pohárů z okolí Líbeznic, resp, bývalého okresu Praha-východ.

Po výše uvedených pasážích obecnějšího rázu následuje vlastní popis zkoumaných situací, kterému nelze v zásadě nic vytknout. Soupis končí kapitolkou pojednávající o předpokládané funkci sledovaných objektů. Většina z nich byla interpretována jako síla, zbylé, až na jeden rozsáhlejší hliník, zůstaly funkčně neurčené. Keramika, bezmála 3000 jedinců, je prezentována nikoli v rámci popisu jednotlivých objektů, ale tabulačně v přílohách. Z ostatních nálezů autorka správně identifikovala zlomky dvou kamenných sekeromlatů s obloukovitým týlem a fragment dyzny, přičemž některé kategorie zůstaly vzhledem ke specializaci pisatelky detailně nezpracovány (např. štípaná industrie).

Keramika je analyzována standardním způsobem užívaným při zpracování českého eneolitického materiálu, sledován je zejména výskyt jednotlivých keramických tříd, zastoupení typů den, okrajů, povrchu atp. Blíže tvarově určitelné zlomky jsou autorce prostřednictvím analogií vodítkem pro relativně chronologické zařazení jednotlivých souborů, které je dle mého soudu správné, stejně jako obdobné vyhodnocení ornamentace. Keramika je tak až na dvě nevýrazné kolekce datována do salzmündského stupně nálevkovitých pohárů, čemuž odpovídá i poměrně hojný výskyt prvků bolerázského stupně badenské kultury, opět správně identifikovaný. Práce je doplněna všemi základními přílohami, ať jde o celkový plán, kresebnou dokumentaci objektů a nálezů, ostatně na velmi dobré úrovni. Výsledná podoba textu a příloh tak představuje vhodný podklad pro případnou budoucí publikaci.

Dle mého soudu tedy bakalářská práce A. Sosnové splňuje po stránce obsahové i formální všechny požadavky, kladené na bakalářské práce, a proto ji d o p o r u ě u j i k obhájení.

V Praze dne 24. 8. 2012

PhDr. Miroslav Dobeš